

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ivanky Havlíkové a soudkyně JUDr. Naděždy Řehákové a Mgr. Ing. Silvie Svobodové ve věci

žalobce: **Senior Chrudim s.r.o.**,
sídlem Resselovo náměstí 113, 537 01 Chrudim
zastoupená advokátem JUDr. Josefem Moravcem
sídlem Velké náměstí 135/19, 500 03 Hradec Králové

proti
žalovanému: **Ministerstvo financí**
se sídlem Letenská 15, 118 10 Praha 1

za účasti: **Ministerstvo pro místní rozvoj**
sídlem Staroměstské nám. 932/6, 110 15 Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 10. 2021, č. j. MF – 26945/2019-1203-23

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

- I. Stručné vymezení věci

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal přezkoumání v záhlaví uvedeného rozhodnutí, kterým byl zamítnut návrh žalobce na zaplacení částky ve výši 1 193 820 Kč s příslušenstvím, jejíhož zaplacení se domáhal po Regionální radě regionu soudržnosti Severovýchod, IČO 75082721 (dále jen „RR“).

II. Obsah napadeného rozhodnutí

2. Z odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí vyplynulo, že žalobce nárok na zaplacení částky 1 193 820 Kč odvozoval z žádosti o platbu č. 9 podané dne 9. 1. 2012 a ze smlouvy o poskytnutí dotace č. PU/0738/S ze dne 31. 3. 2010 (dále jen „dotační smlouva“), jíž uzavřel s RR, a která se týká projektu reg. č. CZ CZ.1.13/4.1.00/12.00738 s názvem „Rekonstrukce objektu pivovaru na školící centrum a lůžkové a sociální centrum pro seniory“ (dále jen „projekt“). Žalovaný s odkazem na rozsudky Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 20. 9. 2007, č. j. 2 Afs 58/2007 – 58, a ze dne 22. 5. 2008, č. j. 2 Afs 49/2007 – 96, rozhodnutí zvláštního senátu ze dne 21. 5. 2008, č. j. Konf 31/2007 – 91, a podle § 10b odst. 1 písm. a) zákona č. 250/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů (dále jen „ZRP“) dovodil svou příslušnost k rozhodnutí sporu, neboť se jednalo o spor z veřejnoprávních smluv. Žalobce v řízení před žalovaným tvrdil, že měl nárok na proplacení 60 % způsobilých výdajů. Žádost č. 9 o proplacení faktur č. 77120037 a 77120047 dodavatele – společnosti ŠTĚPÁNEK spol. s r.o. IČO 45535124 (dále jen „dodavatel“) podal dne 9. 11. 2012 (dále jen „žádost“). Žalobce se domáhal proplacení toliko faktury č. 77120047 (dále jen „faktura“). Součástí faktury byl položkový rozpočet, faktura byla vystavena dne 31. 8. 2012, zněla na částku 2 365 049 Kč bez DPH, splatná byla 15. 9. 2012. Žalobce fakturu uhradil dne 11. 9. 2012. Žalobce požadoval proplacení částky 1 193 820 Kč, kdy se mělo jednat o 60 % z částky 1 989 700 Kč, jež představovala uznatelné výdaje dle faktury. Od vyfakturované částky 2 365 049 Kč odečetl položky ve výši 61 218,07 Kč a 314 067,27 Kč. Podmínkou vyplacení dotace dle smlouvy bylo provedení administrativní kontroly, kterou RR neprovedla. Žalobce RR zaslal dne 18. 4. 2017 výzvu ke sdělení výsledku kontroly a zaplacení požadované částky. RR dopisem ze dne 3. 5. 2017 oznámila, že administrativní kontrolu zrušila a částku neproplatí. Žalobce postup považoval za svévolný a za porušení smlouvy. Uplatněné výdaje žalobce požadoval za odůvodněné. Žalobce dále nesouhlasil s tím, že by v důsledku ukončení smlouvy neměl nárok na dotaci. RR neměla žalobci nikdy sdělit, že by přistoupila k pozastavení platby z důvodu nesrovnalosti, nebo že by došlo ke krácení výdajů. Odepření vyplacení dotace nikdy nebylo zdůvodněno existencí nevypořádaných pohledávek, kdy navíc pohledávka vůči Ing. M. J. byla nerozhodná. U nároku na částku 9 961 573 Kč mělo probíhat soudní řízení. Žalobci navíc byla v insolvenčním řízení povolena reorganizace a podle § 356 odst. 1 zákona č. 182/2006 SB., o úpadku a způsobech jeho řešení (dále jen „IZ“) došlo k novaci původních závazků za závazky dle reorganizačního plánu. Do insolvenčního řízení RR přihlásil pohledávku ve výši 36 455 160,39 Kč, ohledně této pohledávky se vedl incidenční spor, který nebyl dosud skončen. Pohledávka ve výši 371 843 Kč nebyla do insolvenčního řízení přihlášena, a tuto by ani nebylo možné uspokojit.
3. RR s uplatněným nárokem nesouhlasila. Kontrolou projektu č. PA/0738/IS/F/PRK/03 byla zjištěna závažná pochybení, kdy platebním výměrem na odvod č. 42/2013 byla žalobci uložena povinnost vrátit dotaci ve výši 35 996 105 Kč, jež rozhodnutím žalovaného ze dne 12. 5. 2015, č. j. MF-104042/2013/12 byla tato snížena na 9 961 573 Kč. Rozsudkem Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 8. 12. 2016, č. j. 31 Af 41/2015, byl potvrzen postup žalovaného, stejně tak i správnost jeho úvahy, avšak z důvodu nedostatečného

odůvodnění výpočtu odvodu bylo rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 5. 2015 zrušeno a vráceno k dalšímu řízení. Novým rozhodnutím ze dne 31. 5. 2017, č. j. MF-35087/2015-1203-16, žalovaný částku k odvodu opět snížil na 9 961 573 Kč. Mezi žalobcem a RR byly dále spory o platnost odstoupení od smlouvy RR a ohledně platnosti ustanovení smlouvy o poskytnutí dotace, kdy rozhodnutím žalovaného ze dne 30. 3. 2017, č. j. MF-905/2017/1203-16, bylo rozhodnuto, že RR od dotační smlouvy odstoupila neplatně. Původní jednatel žalobce byl odsouzen za spáchání trestného činu poškození finančních zájmů Evropské unie a dotačního podvodu. RR zahájila kontrolu projektu dne 2. 5. 2017, dne 30. 10. 2017 žalobce dotační smlouvu vypověděl. Výpovědní doba uplynula dnem 30. 12. 2017. RR vyzvala žalobce k vrácení dotace do 30. 12. 2017. Dne 13. 11. 2017 bylo původním jednatelem odmítnuto umožnit kontrolní skupině vstup do objektu, čímž mělo dojít k porušení § 7 a 10 zákona č. 255/2012 Sb., kontrolní řád (dále jen „KŘ“). Dne 2. 3. 2018 byl žalobce vyzván platebním výměrem k úhradě částky 35 412 907 Kč, rozhodnutím žalovaného byl odvod za porušení rozpočtové kázně snížen na částku 371 843 Kč. Rozhodnutí následně potvrdil Krajský soud v Hradci Králové. RR měla za žalobcem pohledávky na základě rozhodnutí žalovaného ve výši 9 961 573 Kč, z platebního výměru ve výši 371 843 Kč a pohledávku za X žalobce Ing. M. J. ve výši 855 824 Kč, tj. celkem 11 189 240 Kč. Dle dotační smlouvy měla být poskytnuta dotace maximálně do výše 57 000 331 Kč při splnění všech podmínek. Vyplácení dotace bylo sjednáno zpětně, předpokládalo splnění smluvních podmínek, dotační smlouva tak sama o sobě nebyla titulem k výplatě. S ohledem na výpověď dotační smlouva zanikla. Titulem pro vyplacení dotace je konstitutivní rozhodnutí poskytovatele o tom, že dotace bude poskytnuta v určité výši. Při kontrole žádosti byla posuzována oprávněnost k proplacení každé faktury samostatně. Jelikož došlo k zániku dotační smlouvy dnem 30. 12. 2017, vznikla RR pohledávka na vrácení celé dotace.

4. Žalovaný uzavřel, že skutkové vymezení žalobkyní není pro něj relevantní. Rozhodujícími skutečnostmi pro vznik práva na poskytnutí dotace bylo uzavření smlouvy o poskytnutí dotace, její platnost, realizace projektu, dodržování podmínek smlouvy, vynaložení výdajů žalobcem v rámci realizace projektu a jednostranná výpověď smlouvy o poskytnutí dotace. Žádost o platbu nezakládala pro žalobce žádné právo obdržet dotaci, kdy práva a povinnosti stran vyplývaly pouze z dotační smlouvy. Právním titulem byla smlouva o poskytnutí dotace, nikoli žádost. Dotační smlouva byla veřejnoprávní smlouvou ve smyslu § 159 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, v rozhodném znění (dále jen „SŘ“), vzájemně upravovala vztah žalobce a RR. Úprava obsažená v SŘ týkající se výpovědi měla před úpravou v dotační smlouvě přednost. Výpověď veřejnoprávní smlouvy splnila formální požadavky, RR byla doručena dne 30. 10. 2017. Taktéž obsahovala výpovědní dobu, její běh, byly objasněny i důvody výpovědi. Výpověď však neměla vliv na nárok žalobce, který vznikl před účinností výpovědi smlouvy dne 1. 1. 2018. V roce 2017 žalobce uplatnil nárok na zaplacení částky 2 795 629,37 Kč u Krajského soudu v Hradci Králové, nárok dovozoval toliko z dotační smlouvy. Usnesením byla věc postoupena žalovanému, který usnesením ze dne 2. 3. 2018, č. j. MF-30095/2017/1203-14, řízení zastavil pro nezaplacení správního poplatku. Dne 11. 9. 2018 podal žalobce návrh na zahájení sporného správního řízení u žalovaného o zaplacení částky 250 000 Kč, nárok odvozoval od žádosti. Žalobce tvrdil, že měl nárok na částku 2 795 629,37 Kč, ale spokojil by se s částkou 250 000 Kč. Nárok žalobce byl zamítnut rozhodnutím žalovaného ze dne 26. 11. 2018, č. j. MF-22440/2018/1203-14, které nabylo právní moci dne 13. 12. 2018. Žalobci byl 3x uložen odvod za porušení rozpočtové kázně dle platebních výměrů (i.) ze dne 14. 12. 2011, č. j.

RRSV 17824/2011, ve výši 1 836 226 Kč; (ii.) ze dne 27. 8. 2013, č. j. RRSV 10081/2013, č. 42/2013, ve výši 35 996 105 Kč, který byl naposledy rozhodnutím žalovaného ze dne 31. 5. 2017, č. j. MF-35087/2015-1203-16 snížen na částku 9 961 573 Kč, což bylo potvrzeno rozsudkem Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 7. 3. 2019, č. j. 31 Af 32/2017 – 69; (iii.) ze dne 2. 3. 2018, č. j. RRSV 534/2018, č. 1/2018, ve výši 35 412 907 Kč, snížené rozhodnutím žalovaného ze dne 25. 2. 2019, č. j. MF-12245/2018-1203-7, na částku 371 843 Kč, když žaloba byla usnesením Krajského soudu ze dne 12. 7. 2019, č. j. 31 Af 14/2019 – 81 odmítnuta. Žalovaný vycházel ze závěrů rozhodnutí ze dne 25. 2. 2019, č. j. MF-12245/2018-1203-7, kde se zabýval mj. dodržováním a splněním podmínek pro poskytnutí dotace. Žalovaný vycházel z protokolu o kontrole projektu č. j. RRSV 3554/2017 ze dne 24. 11. 2017 (dále jen „protokol o kontrole“), která proběhla dne 5. 5. 2017, a týkala se žádosti. Kontrola byla jak administrativní tak fyzická. Žalovaný uzavřel, že žalobce vícekrát porušil dotační smlouvu, ke dni zániku dotační smlouvy porušení trvalo, projekt nebyl dokončen a nebyly naplněny veškeré cíle projektu. Výdaje, jejichž úhradu žalobce žádostí požadoval a uplatňoval, tak nebyly výdaji způsobilými ve smyslu dotační smlouvy a metodiky. Na stavební práce žalobce vynaložil částku 5 131 277 Kč bez DPH, způsobilé výdaje činily částku 4 659 382,31 Kč. S ohledem na dotační smlouvu mohla být žalobci poskytnuta dotace 2 795 629,39 Kč. Bez bližšího vysvětlení žalobce požadoval toliko část této částky dle faktury s odvoláním se na přílohu k faktuře. Faktura byla vystavena na částku 2 365 049 Kč, avšak neobsahovala žádnou přílohu a ani rozepsané konkrétní položky. Žalobce nesprávně vypočetl nárok na částku 1 193 820 Kč, když správně nárok činil 1 193 858,20 Kč. Specifikace nároku žalobce byla nepodložená, chybně vyčíslená, bez vztahu k výši původně poskytované dotace nebo k výdajům realizovaným v rámci projektu. Nebylo ani řádně zdůvodněno, proč žalobce požadoval nižší částku. Nárok žalobce tak žalovaný pro neunesení důkazního břemene zamítl s tím, že

- žalobce neměl právní důvod domáhat se doplacení dotace, když otázka právního nároku na poskytnutí dotace byla bohatě řešena judikaturou s tím, že na poskytnutí dotace není právní nárok pouze pro fázi před uzavřením smlouvy, neboť po jejím uzavření nárok vznikne za splnění všech dotačních podmínek, avšak žalobce dvě stěžejní podmínky pro vyplacení dotace nesplnil, tj. nedokončil projekt, nenaplnil jeho cíle
- výplata dotace byla zadržena oprávněně,
- RR neměla povinnost oznámit vznik nesrovnalostí a pozastavení výplaty dotace nebo jeho krácení, byť se jednalo o postup v rozporu se zásadami součinnosti a dobré správy,
- žalobce porušil sjednané dotační podmínky a z nich vyplývající závazky, které dosud nesplnil.

III. Obsah žaloby

5. Žalobce v žalobě tvrdil, že byl zkrácen na svých právech. Namítal nesprávné právní posouzení věci, nesprávné zjištění skutkového stavu, nesprávné zhodnocení provedených důkazů a nepřezkoumatelnost.
6. V prvním žalobním bodě žalobce namítal nepřezkoumatelnost, resp. nesrozumitelnost napadeného rozhodnutí. Nesrozumitelnost spatřoval v tom, že v části napadeného rozhodnutí označené „IX. Právní hodnocení správního orgánu“, žalovaný v části označené

„A. Provedení a hodnocení důkazů“ pouze rekapituloval provedené důkazy co do svého obsahu, nikterak neshrnl skutkové závěry. Teprve v části označené „B) – Právní hodnocení“ se určitá otázka skutkového hodnocení měla vyskytovat.

7. V druhém žalobním bodě žalobce namítal, že žalovaný nesprávně vyložil ustanovení § 141 odst. 4 SŘ. Žalovaný byl povinen s ohledem na provedené důkazy a tvrzení žalobce posoudit, zda měl žalobce na zaplacení žalované částky nárok, tedy, zda takový nárok plyne z popsané smlouvy a žádosti. Žalobci pouze postačovalo, aby vylíčil skutkové okolnosti případu, nebyl povinen v rámci žádosti provádět jakékoli hodnocení či právní kvalifikaci. Skutkové okolnosti byly tvrzeny a zjištěny dostatečně konkrétně, kdy žalobce tvrdil téže skutečnosti, jako v řízení předcházejícímu vydání napadeného rozhodnutí.
8. V třetím žalobním bodě žalobce namítal, že žalovaný nepostupoval podle § 141 odst. 7 SŘ, kdy nic nebránilo žalovanému, aby nárok s ohledem na tvrzení a zjištěné důkazy žalobci přiznal, a to v části, ve které nárok žalobce uplatňoval. Stejně tak žalovanému nebránilo ničeho v tom vyslovit, že nárok žalobce byl i vyšší, než uplatnil. Žalobce dále argumentoval uplatněním částečné žaloby obdobně, jak je možné ji uplatnit v civilním řízení, mohl tedy požadovat pouze část svého nároku, i bez udání důvodu. Žalovaný měl pochybit, pokud hodlal nárok žalobce odmítnout z formálních důvodů.
9. Ve čtvrtém žalobním bodě žalobce namítal, že RR nepostupovala podle § 10a odst. 4 ZRP, a své povinnosti nemohla naplnit dopisem ze dne 3. 5. 2017.
10. V pátém žalobním bodě žalobce namítal, že žalovaný nesprávně vyložil čl. 17. 4. a 17. 5. dotační smlouvy. RR neoprávněně zadržela výplatu dotace, neboť v období 2013 – 2017 byla nečinná a neprováděla žádné úkony. RR nemohla využít čl. 17. 4. smlouvy, neboť v době předložení žádosti neměla žádné podezření porušení jiných podmínek smlouvy, žalobce o tomto RR nikdy neinformovala, stejně tak nikdy žalobce neinformovala o zadržení dotace. Čl. 17. 5. smlouvy neměl být aplikován proto, že výdaje uplatňované žalobcem v rámci žádosti nebyly nikterak zpochybněny.
11. V šestém žalobním bodě žalobce namítal, že žalovaný postupoval nepředvídatelně a překvapivě. Tvrdil, že v rozhodnutí ze dne 25. 2. 2019, č. j. MF-12245/2018-1203-7, žalovaný konstatoval, že výpověď žalobce byla podána oprávněně s ohledem na jednání RR, většina nároků RR byla žalovaným odmítnuta jako neopodstatněných, a dále uvedl, že hlavní cíl projektu byl splněn. Pro žalobce tak bylo překvapivým tvrzení žalovaného, že nesplnění dílčích cílů projektu považuje za důvod pro pozastavení výplaty dotace.
12. V sedmém žalobním bodě žalobce namítal, že podle čl. IV dotační smlouvy byla RR povinna proplácet dotace průběžně, tj. žádost měla být proplacena ještě předtím, než byl projekt dokončen. Žalobce nesouhlasil se zdůvodněním zadržení výplaty dotace. RR tvrzené porušení dotačních podmínek jako důvod pro nevyplacení dotace nepoužila. Rozhodnutí o uložení povinnosti odvodu za porušení rozpočtové kázně nebyla známa, navíc se netýkaly prostředků požadovaných k proplacení žádosti. Jelikož žalobci byla schválena reorganizace, podle § 356 odst. 1 IZ došlo k novaci všech závazků. Žalobce závazky plnil dle reorganizačního plánu, nemohl tak být v prodlení. RR do insolvenčního řízení žalobce přihlásila pohledávku ve výši 36 455 160,39 Kč podle platebního výměru č. 42/2013, který byl zrušen, a na základě odstoupení od smlouvy o poskytnutí dotace ze dne 9. 1. 2014, jež bylo shledáno neplatným. Ohledně přihlášky byl veden incidenční spor. Pohledávku ve výši 371 843 Kč RR do insolvenčního řízení nepřihlásila, žalobce tak tuto nebyl povinna hradit.

13. Žalobce žádal, aby soud napadené rozhodnutí zrušil.

IV. Vyjádření žalovaného

14. Žalovaný ve svém vyjádření odmítl námitky žalobce.
15. Žalovaný nejprve rekapituloval průběh předchozího správního řízení, shrnul spory, jež byly mezi žalobcem a RR vedeny před žalovaným obdobně, jako v napadeném rozhodnutí.
16. Žalovaný odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí, v němž se vypořádal s argumentací obsaženou v žalobě. Žalovaný nesouhlasil s tím, že by jeho rozhodnutí bylo nesrozumitelné. U provedených důkazů byl konstatován jejich obsah a dokazovaná skutečnost, byl uveden i přehled důkazů, jež nebyly provedeny, a proč. Skutečnosti získané z důkazů byly následně aplikovány a konfrontovány s tvrzeními žalobce v jeho návrhu, s pravidly dotační smlouvy, pravidly dle metodiky pro příjemce dotace a právními předpisy. Žalovaný detailně zdůvodnil nedůvodnost návrhu žalobce. Nezřetelnost žalobce v žalobě proklamoval pouze obecně, aniž by na konkrétní pochybení poukázal. Žalovaný odkázal na rozhodnutí NSS ze dne 27. 2. 2019, č. j. 8 Afs 267/2017 – 38.
17. V návrhu na zahájení sporného řízení před žalovaným žalobce nárok vymezil tak, že se jednalo o náklady vyfakturované dodavatelem na provedení stavebních prací při rekonstrukci bývalého pivovaru. Žalovaný shodně s napadeným rozhodnutím uvedl, že nárok uplatněný žalobcem neměl vztah ke skutečně vynaloženým výdajům projektu, neboť nebylo možné zjistit, jakým způsobem se žalobce k částce 1 193 820 Kč dobrala. Nárok žalobce nebyl prokázáný co do výše. Žalovaný odkázal na rozhodnutí NSS ze dne 27. 8. 2020, č. j. 1 Afs 144/2020 – 70.
18. Ohledně námitek týkající se zadržení výplaty dotace žalovaný uvedl, že žalobce toliko popisoval činnosti RR a úkonů, jež vůči žalobci RR činila. Žádné konkrétní závěry a právní argumentaci žalobce netvrdil.
19. Stran námitek týkající se naplnění podmínek dotace žalovaný uvedl, že žalobce účelově dezinterpretuje závěry rozhodnutí ze dne 25. 2. 2019, č. j. MF-12245/2018-1203-7. Žalovaný uvedl, jakým způsobem žalobce porušil dotační podmínky, že cíle projektu nebyly nikdy splněny, a současně žalobce poučil o tom, že byl vázán předchozími pravomocnými rozhodnutími týkajícími se projektu. Skutkový stav měl žalovaný za bezpečně zjištěný. Žalobce projekt nikdy nedokončil, závažně a soustavně porušoval dotační podmínky, nenaplnil veškeré sjednané cíle projektu. Tvrzení žalobce uplatněné v žalobě nejsou sto tyto závěry zvrátit. Napadené rozhodnutí nemohlo být nikterak překvapivé. Jako nedůvodná shledal i tvrzení žalobce stran insolvence, a že RR nepoužila porušení dotačních podmínek jako důvod pro neproplacení dotace.
20. Žalovaný žádal, aby byla žaloba zamítnuta.

V. Posouzení věci Městským soudem v Praze

21. Při ústním jednání účastníci setrvali na svých stanoviscích. Na návrhu důkazů žalobce netrval, soud o nich proto nerozhodoval a vyšel ze spisového materiálu, který si od žalovaného vyžádal.
22. Soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které předcházelo jeho vydání, v rozsahu žalobou tvrzených bodů nezákonnosti, kterými je vázán, podle

skutkového a právního stavu ke dni vydání žalobou napadeného rozhodnutí, a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

23. Podstatou sporu je posouzení, zda zamítnutí žádosti o vyplacení dotace bylo po právu.
24. Soud předně podotýká, že v případě předmětné smlouvy o poskytnutí dotace se jednoznačně jedná o veřejnoprávní smlouvu, upravenou v ustanoveních § 159 a násl. SŘ, a režim přezkumu této smlouvy či její výpovědi se řídí ustanoveními § 165 a násl. správního řádu ve spojení s ust. § 141 správního řádu a § 94 odst. 4 správního řádu. Shodně se vyjádřil i NSS (srovnej rozsudek NSS ze dne 7. 11. 2013, č. j. 9 Afs 38/2013-53).
25. K námitce nepřezkoumatelnosti a nesrozumitelnosti napadeného rozhodnutí (první žalobní bod):
26. Soud konstatuje, že napadené rozhodnutí není nepřezkoumatelné a nesrozumitelné ve smyslu § 76 odst. 1 písm. a) SŘS. Napadené rozhodnutí se vypořádalo se všemi námitkami a tvrzeními uplatněnými žalobkyní, nejde tedy o nepřezkoumatelnost spočívající v nedostatku důvodů rozhodnutí. Napadené rozhodnutí není vnitřně rozporné. Je zřejmé, jak a proč bylo rozhodnuto. Nejedná se o rozhodnutí nepřezkoumatelné z důvodu nesrozumitelnosti. Samotná struktura napadeného rozhodnutí nepřezkoumatelnost nezpůsobuje. Zde se soud ztotožňuje s tvrzením žalovaného, kdy v první části žalovaný provádí a hodnotí důkazy, tedy uvádí, co bylo z daného důkazu zjištěno, jaké důkazy naopak provedeny nebyly a proč. V další části se žalovaný jednotlivým zjištěním vyjadřuje, uvádí, jak a proč určité skutkové zjištění posoudil v návaznosti na právní úpravu týkající se věci samé. Označení konkrétní části napadeného rozhodnutí tak, jak učinil žalovaný, nemůže založit jeho nepřezkoumatelnost. Z napadeného rozhodnutí je zřejmé, co, jak a proč žalovaný posuzoval. Na námitku žalobce tak nelze vejít.
27. K námitce nesprávného právního posouzení – nesprávné vyložení § 141 odst. 4 SŘ (druhý žalobní bod):
28. Ani na tuto námitku nelze vejít. Sporné správní řízení je ovládáno dispoziční zásadou, správní orgán zde vychází z účastníky navržených důkazů. Ve vztahu ke správnímu orgánu dojde k oslabení zásady vyšetřovací a ke zvýšení odpovědnosti účastníků řízení za výsledek sporu. Důkazní břemeno se dělí mezi účastníky řízení podobně jako v civilním soudním řízení sporném (srovnej rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 28. 2. 2018, č. j. 5 A 142/2013 – 68). Za účelem zjištění úplného stavu věci, v souladu se zásadou materiální pravdy (§ 3 SŘ), může správní orgán provést i důkazy, které účastníci nenavrhli (In: POTĚŠIL, Lukáš. § 141 [Sporné řízení]. In: POTĚŠIL, Lukáš, HEJČ, David, RIGEL, Filip, MAREK, David. Správní řád. 2. vydání. Praha: C. H. Beck, 2020, s. 709, marg. č. 8.). Žalovaný postupoval v souladu se shora uvedenými závěry, kdy za účelem zjištění skutečného stavu věci. Byť to v napadeném rozhodnutí není výslovně uvedeno, je zřejmé, že žalovaný provedl důkazy taktéž skutečnostmi, resp. rozhodnutími jemu známými z úřední činnosti ve vztahu k žalobkyni. Skutečnosti zjištěné žalovaným z jeho úřední činnosti jsou podrobně popsány na stranách 18 a 19 napadeného rozhodnutí, kdy soud pro stručnost na tato zjištění odkazuje.
29. Učiněná skutková zjištění žalovaný použil k posouzení nároku žalobce. O oprávněnosti nároku žalobce žalovaný pojednává velmi podrobně na stranách 19 a 20 napadeného rozhodnutí. Žalovaný zde pregnantně vysvětluje, proč nárok žalobce nebyl oprávněný. Žalobce před ukončením dotační smlouvy nenaplnil v dotační smlouvě sjednané a pro něj

závazné cíle projektu, a nesplnil tak podmínky z dotační smlouvy. V podrobnostech soud odkazuje na napadené rozhodnutí.

30. Lze souhlasit s žalobcem, že nebyl povinen provádět jakékoli hodnocení a právní kvalifikaci, neboť hodnocení důkazů a právní kvalifikace byla odpovědností žalovaného. Žalobce však byl povinen svůj nárok náležitě doložit, neboť v řízení podle § 141 odst. 4 SŘ to je právě žalobce, na němž leží, obdobně jako na RR, odpovědnost za výsledek řízení (srovnej rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 28. 2. 2018, č. j. 5 A 142/2013 – 68).
31. Pokud měl žalobce za to, že jeho tvrzení byla tvrzena dostatečně konkrétně a tato tvrzení byla taktéž v řízení doložena, a žádosti žalobce mělo být vyhověno, nelze s tím souhlasit. Jak uvedeno výše, v souladu § 3 SŘ byl žalovaný oprávněn provést i důkazy, které účastníci nenavrhli, za účelem naplnění zásady materiální pravdy, tj. úplného zjištění skutkového stavu. Žalovaný tak učinil a na základě těchto zjištění zjistil skutkový stav úplně a bez pochybností. Pokud žalovaný postupoval uvedeným způsobem, jedná se o postup zcela v souladu se zákonem. Žalobce zde opomíjí větu druhou § 141 odst. 4 SŘ, a soustředí se toliko na větu třetí citovaného ustanovení. Námitka žalobce je tak lichá.
32. K námitce, že žalovaný nepostupoval podle § 141 odst. 7 SŘ (třetí žalobní bod):
33. Podle § 141 odst. 7 SŘ mohl žalovaný ve věci rozhodnout tak, že návrhu žalobce zcela vyhoví, vyhoví mu z části, či jej zamítne, případně jej zamítne ve zbylé části. Pokud žalovaný návrh žalobce zcela zamítl, postupoval v souladu s citovaným ustanovením.
34. Žalobce skutečně mohl požadovat pouze část nároku, i bez udání důvodu. Byl však povinen dostatečně určitě a konkrétně vysvětlit, jakou konkrétní část nároku požaduje a jak se k předmětné částce dopočetl. Sám žalobce v návrhu, který předcházel vydání napadeného rozhodnutí, uvedl, že požadovaná částka představuje 60 % z částky 1 989 700 Kč, kdy se mělo jednat o uznatelné výdaje vynaložené dle faktury. Od částky 2 365 049 Kč bez DPH žalobce měl odečíst položky ve výši 61 218,07 Kč a 314 067,27 Kč, jakožto neuznatelné výdaje. Proto žalobce požadoval částku 1 193 820 Kč. Jak však uvedl žalovaný, požadovaná částka neodpovídala 60 % uznatelných výdajů vynaložených dle faktury. Žalovaný na straně 21 napadeného rozhodnutí podrobně rozvádí, že 60 % těchto výdajů odpovídá částce 1 193 858,20 Kč, a nebylo tak zřejmé, jak se žalobce dopočetl k požadované částce. Lze souhlasit i s tím, že na žalovaného nebylo možno přenášet povinnost, aby zjistil, jak konkrétně se k požadované částce žalobce dostal.
35. Pokud žalobce v návrhu, který předcházel vydání napadeného rozhodnutí, specifikoval, že požaduje 60 % z uznatelných výdajů vynaložených dle faktury, mělo této částce taktéž odpovídat konkrétní vyčíslení, ev. měl žalobce uvést, že požaduje pouze část těchto nákladů. Žalovaný, s ohledem na další zjištění ve věci, nemohl nároku žalobci vyhovět. Chybné vyčíslení nároku žalobce nebylo však stěžejním důvodem, pro který byla žádost žalobce zamítnuta. K zamítnutí nedošlo pouze z formálních důvodů, jak naznačuje žalobce, když důvody, pro které žalovaný žádost žalobce zamítl, formuluje na straně 22 a 23 napadeného rozhodnutí. Na tyto závěry soud pro stručnost odkazuje.
36. Nebylo důvodné, aby žalovaný vyslovil, že nárok žalobce by, za splnění podmínek pro vyplacení dotace, byl ve skutečnosti vyšší, než uplatnil, byť to implicitně vyplývá z odůvodnění napadeného rozhodnutí (odst. 2 na straně 21 napadeného rozhodnutí).
37. K námitce, že RR nepostupovala podle § 10a odst. 4 ZRP (čtvrtý žalobní bod):

38. Žádost žalobce byla podána dne 9. 1. 2012. Namítá-li žalobce porušení § 10a odst. 4 ZRP, je tato námitka nepřiléhavá. § 10a odst. 4 ZRP byl do právního řádu zaveden zákonem č. 24/2015 Sb., s účinností k 20. 2. 2015. Jelikož přechodná ustanovení zákona č. 24/2015 Sb., ničeho o aplikaci § 10a odst. 4 ZRP neříkala, došlo k uplatnění zásady nepravé retroaktivity procesních norem, tj. k aplikaci nových procesních norem na dříve započatá řízení. V řízení mělo být pokračováno podle pozdějšího zákona s tím, že právní účinky úkonů učiněných dříve zůstaly v platnosti (srovnej rozsudek NSS ze dne 25. 7. 2007, č. j. 1 Azs 55/2006-60, nebo rozsudek NSS ze dne 16. 6. 2016, č. j. 10 Afs 49/2016 - 33). RR a žalovaný vedli od roku 2011 s žalobcem několik řízení i pro porušení rozpočtové kázně, žalobce byl opakovaně kontrolován (srovnej bod 4 tohoto rozsudku). U žalobce probíhaly kontroly ze strany žalovaného. K předmětné žádosti proběhla kontrola dne 5. 5. 2017, bývalý jednatel žalobce RR v kontrole zamezil. Kontrola byla RR zrušena, o tomto byl žalobce informován. Současně byl informován o tom, že požadovaná částka nebude proplacena.
39. Žalobce konkrétně netvrdí, v čem konkrétně mělo spočívat porušení § 10a odst. 4 ZRP. Soud není oprávněn za žalobce domýšlet či dotvářet příliš obecné žalobní námitky z vlastní iniciativy (srovnej nálezy Ústavního soudu ze dne 12. 1. 2016, sp. zn. II. ÚS 2732/15, bod 18). Námitka žalobce je nedůvodná. I kdyby došlo k porušení § 10a odst. ZRP, nejednalo se o takovou vadu, jež by měla za následek nesprávnost napadeného rozhodnutí.
40. K námitce nesprávného výkladu čl. 17. 4. a 17. 5. dotační smlouvy (pátý žalobní bod):
41. Předně je nutné odmítnout tvrzení, že RR byla v období 2013 – 2017 zcela nečinná a neprováděla žádné úkony. Z obsahu správního spisu vyplývá, že mezi RR a žalobcem byl veden spor o neplatnost odstoupení od dotační smlouvy ze strany RR, jakožto další množství sporů týkajících se dotační kázně apod. Žalobce byl ze strany RR kontrolována, např. dne 18. 1. 2013, kdy bylo zjištěno porušení rozpočtové kázně.
42. Ohledně samotného podezření na porušení dotačních podmínek RR mohla vycházet z mnoha skutečností. Původní jednatel žalobce byl odsouzen za spáchání trestného činu poškození finančních zájmů Evropské unie a dotačního podvodu. Žalobce neuhradil odvody za porušení dotační kázně, což dále mohlo přispět k podezření na porušení podmínek dotační smlouvy.
43. V dotační smlouvě nebyla RR uložena povinnost o tomto žalobce informovat. Pokud RR shledala porušení dotačních podmínek, zcela správně postupovala podle čl. 17. 5. dotační smlouvy.
44. Žádost žalobce byla odmítnuta primárně pro nesplnění dotačních podmínek, nikoli pouze pro zpochybnění uplatněných výdajů. Ohledně žádosti jako takové se RR pokoušela u žalobce o kontrolu, avšak jak vyplývá protokolu o kontrole, dne 13. 11. 2017 bylo původním jednatelem znemožněno kontrolní skupině vstoupit do objektu.
45. K námitce nepředvídatelného postupu (šestý žalobní bod):
46. Žalobce desinterpretuje závěry rozhodnutí ze dne 25. 2. 2019, č. j. MF-12245/2018-1203-7. O naplnění cílů projektu není závazně pojednáno. Žalovaný v napadeném rozhodnutí na straně 21 až 23, na které soud pro stručnost odkazuje, konkrétně specifikoval, v čem spočívalo nenaplnění cílů projektu.
47. Dotační smlouva byla vypovězena, a již ze samotné podstaty výpovědi smlouvy je nutné uzavřít, že cíle dotační smlouvy nebyly naplněny. Postup žalovaného nebyl žádným

způsobem nepředvídatelný. Rozhodnutí odpovídalo dosavadnímu stavu řízení, stavu dokazování, existující procesní situaci, a taktéž skutečností známým z ostatních řízení, které ve vztahu k žalobci žalovaný vedl. Překvapivým rozhodnutím nemůže být rozhodnutí proto, že s ním žalobce vnitřně nesouhlasí.

48. K námitce neproplacení dle dotační smlouvy:

49. Ani na tyto námitky nelze vejít. Nárok na proplacení dotace dle dotační smlouvy měl žalobce vzniknout, pokud podal žádost o proplacení dotace, žádost splňovala podmínky dle dotační smlouvy a současně nedošlo k porušení dotačních podmínek. K proplacení dotace bylo nutné rozhodnutí RR. Právním titulem k proplacení dotace byla dotační smlouva, podání žádosti však neznamenal, že dotace bude RR vyplacena. Bylo nezbytné splnit další podmínky dotační smlouvy, jak uvedeno výše. Dotační smlouva konkrétně upravovala, co vše je nezbytné k žádosti doložit. Bylo by proti smyslu dotační smlouvy, aby žádosti bylo vyhověno před tím, než bude zjištěno, že žádost splňuje podmínky ujednané v dotační smlouvě.
50. Ohledně zadržení výplaty dotace soud pro stručnost odkazuje na bod 41 rozsudku. Rozhodnutí o uložení povinnosti odvodu byla vydána již v roce 2011. V době podání žádosti byla tato rozhodnutí již známa, nehledě na to, že žalobce proti nim brojil u žalovaného a u soudu. Pro vyplacení dotace bylo nezbytné splnit smluvní podmínky jako celek.
51. Stran insolvence soud uvádí, že žalobce těmito tvrzení ničeho věcně nenamítá, její tvrzení podle obsahu slouží pouze k dokreslení celé situace. Tvrzení ohledně průběhu insolvenčního řízení žalobce jsou nadto pro rozhodnutí ve věci nepodstatná, neboť v posuzovaném případě se jedná o posouzení žádosti a splnění dotačních podmínek. Dotační podmínky nebyly ve vztahu k insolvenční měněny, insolvenční řízení žalobce na rozhodnutí žalovaného o nevyplacení požadované částky nemělo vliv. Žádosti žalobce nebylo vyhověno zejména pro porušení dotačních podmínek.
52. Pro úplnost soud připomíná, že dotační smlouva byla vypovězena s účinností k 1. 1. 2018. V souladu se smlouvou tak žalobce byl povinen vrátit vyplacené částky dotace.

VI. Závěr

53. Soud proto žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
54. Výrok o nákladech řízení účastníků je odůvodněn § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce nebyl ve věci procesně úspěšný, žalovanému správnímu orgánu, který měl úspěch, však důvodně vynaložené náklady řízení nevznikly.
55. Výrok o nákladech osoby zúčastněné na řízení je odůvodněn § 60 odst. 5 s.ř.s., kdy osobě zúčastněné na řízení na straně žalovaného žádné povinnosti ze strany soudu, se kterými by jí vzniklo právo na náhradu nákladů řízení, uloženy nebyly.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 16. listopadu 2022

JUDr. Ivanka Havlíková v. r.
předsedkyně senátu